

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nu ved jeg ikke, om hr. Thulesen Dahl vil lægge hovedet på blokken og sige, at han heller aldrig har været med til at hente ekstraordinære udbytter ud af statslige virksomheder i et finanslovsforlig. Der mener jeg sådan set, at hr. Kristian Thulesen Dahl er helt fortrolig med den tankegang.

Må jeg så sige om det her med, om gældsafviklingen giver et problem: Jeg synes sådan set, at vi godt kunne slække en smule på gældsafviklingen – på et så beskedent niveau som det her – for på den måde at skabe rum til, at de ældre i Danmark kan nå at få gavn af den velfærd i tide. Jeg ved ikke, om det er en tankegang, som ligger hr. Thulesen Dahl helt fjernt.

Må jeg så slutte med at sige: Hvad er problemet med den finansieringsmodel, vi har? For hvis hr. Thulesen Dahls udgangspunkt er, at det er forkert finansieret, og at det udløser alt det, økonomer og andre også vil påpege i øjeblikket, så skulle hr. Thulesen Dahl jo sådan set tænke over, at hans eget finanslovsforslag er finansieret af en nedskæring på ulandsbistanden og overførslerne til Grønland.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, jo. Jeg husker en finanslov, hvor der blev taget nogle ekstraordinære indtægter fra nogle statselskaber. Jeg husker også, hvor kritikken af, at man gjorde det, kom fra, for det blev fra socialdemokratisk side betegnet som meget uansvarligt. Det kan vi bare slå efter i bøgerne.

Det er derfor, det er så overraskende, at man siger et på et tidspunkt, når det passer ind i ens kram, og så bruger man det alligevel selv på et andet tidspunkt, når man lige skal have sit eget regnestykke til at hænge sammen. Man må altså ligesom tage konsekvensen af den kritik, man selv kommer med.

Og så må jeg i forhold til gældsafvikling sige: Jamen hvorfor 2 mia. kr.? Hvis det er sådan, hvorfor så ikke 4 mia. kr. eller 10 mia. kr. eller 20 mia. kr.?

Danmarks Radio er nu i gang med at lave sådan en rundspørge, hvor de vil spørge om, hvad man vil bruge 80 mia. kr. til, for de har jo fundet af, at man afdrager 80 mia. kr. på gælden. Så siger de, jamen hvis nu man helt lod være med det, hvad vil I så bruge de 80 mia. kr. til?

Jeg forsøgte bare at få genfundet noget af den hr. Jan Petersen, som jeg kendte fra tidligere, og som syntes, at sådan nogle måder at finansiere sine forslag på ikke var noget, der i hvert fald sådan i løbet af den kommende årrække ville hænge særlig godt sammen.

Det er vel også derfor, må jeg sige til hr. Jan Petersen, at stort set alle, der overhovedet beskæftiger sig med økonomi i det her land, og som foreløbig har set Socialdemokratiets finanslovsforslag, har vendt tommelfingeren nedad og sagt: Det der? Det vil ikke være godt, hvis vi gennemfører det.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nu husker jeg også debatter, hvor økonomer og andre mennesker har deltaget i en vurdering af, hvorvidt det, vi gjorde, var rigtigt eller ej. Det husker jeg især fra 1990'erne, og slutresultatet var jo meget smukt. Hr. Thulesen Dahl hviler jo på laurbærene fra dengang i dag.

2 mia. kr. mere eller mindre: Hvorfor betyder det ikke noget? Jamen jeg ved ikke, om finansministeren starter med at beskrive et overskud, hvorefter han regner den anden vej. Sådan tror jeg sådan set ikke det foregår derovre, og sådan foregår det heller ikke her.

Så spørges jeg om, hvorvidt vi tidligere har syntes, det var uansvarligt at anvende statslige udbytter. Jamen altså, hvis vi har fået at vide af hr. Thulesen Dahl og andre gode folk, at man godt må, så kan vi jo tage kritikken til os.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg må sige, at Socialdemokraterne har en evne, som jeg synes er utrolig flot, og som jeg altid har beundret Socialdemokraterne for, og jeg er ked af, at vi ikke har den evne, nemlig at man kan bruge pengene flere gange, bruge de samme penge to gange. Jeg kunne godt tænke mig, at hr. Jan Petersen ved lejlighed vil forklare mig, hvordan man gør det, for det vil jo være godt at kunne.

Men hvordan hænger det sammen, må jeg spørge hr. Jan Petersen, når man vil bruge 243 mio. kr. ekstra på kulturen, 300 mio. kr. på arbejdsmarkedsområdet, 10 mia. kr. i alt, og så også samtidig forsvare skattestoppet? Måske forsvarer man kun skattestoppet, indtil der er et andet politisk flertal, eller hvordan er forklaringen? For mig hænger det ikke sammen.